

Vervuilde discussie rond Cultuurfabriek

Je bent voor of je bent tegen de DRU Cultuurfabriek.

Een middenweg is er niet en dat leidt tot een vervuiling van de discussie, vindt Gerco Mons.

Komt een man bij de dokter en zegt: 'ik heb zo'n last van mijn hart'. De dokter wikt en weegt en antwoordt: 'Maar gelukkig doen uw armen en benen het geweldig. Misschien wel veel beter dan we met z'n allen hadden verwacht. U moet zich niet zo focussen op uw hart.' Een vreemde, onmogelijke situatie? Maar niet in Oude IJsselstreek, waar iets vergelijkbaars aan de hand lijkt te zijn met de DRU Cul-

tuurfabriek. Een ronduit fantastisch paleis vol cultuur en cultuurhistorie. Wie binnen is geweest, kan bijna niet anders dan enthousiast zijn. De muzikiefhebber in mij smult bij al dat moois dat plotseling voorbij komt: De Dijk, Cuby, Kayak, Bonnie Raitt, Jan Akkerman. Het kan niet op. Maar ja, de Cultuurfabriek is wel een beetje ziek. Vorig jaar werd een verlies gedraaid van 8 ton. De gemeente moest er aan te pas komen om een faillissement af te wenden. Toch wordt maar niet duidelijk hoe ziek de cultuurfabriek eigenlijk is. Is het een verkoudheidje, griep of is de DRU doodziek? Een logische vraag, maar de dokter (het college, de coalitie, de directie) wijst liever naar de succesverhalen van de cultuurfabriek. En doorvragen wordt niet op prijs gesteld omdat dat ten koste zou gaan

van het positieve imago van de DRU Cultuurfabriek. Het begin van de cultuurfabriek was veelbelovend. Voor de officiële opening liepen duizenden inwoners van de gemeente Oude IJsselstreek de deur plat tijdens het buurt maken. Nieuwsgierig naar al dat moois. Maar tegelijkertijd was er ook altijd die ene vraag: wie gaat dit betalen? En die voor veel inwoners van de gemeente Oude IJsselstreek essentiële vraag is dus tot nu toe niet concreet beantwoord. Hoe komt het toch dat de DRU Cultuurfabriek een open zenuw is voor zowel voor- als tegenstanders? Daarvoor moeten we vooral kijken naar het politieke spel in de gemeenteraad van Oude IJsselstreek. Na de gemeentelijke herindeling werd het CDA buitenspel gezet door de drie coalitiepartijen Lo-

kaal Belang, PvdA en VVD. Sindsdien liggen de verhoudingen binnen de raad gevoelig en de DRU Cultuurfabriek is daar één van de belangrijkste voorbeelden van. Je kan ook zeggen: grootste slachtoffer. Kritische vragen vanuit de oppositie worden steevast weggewimpeld terwijl de soms ongenueerde opmerkingen vanuit de oppositie weer tot frustraties leiden bij de coalitie. Deze vicieuze cirkel blijkt keer op keer niet doorbroken te kunnen worden. Tot een volwassen uitwisseling van standpunten aan de hand van harde feiten is het tot nu toe niet gekomen. Het vervelende is dat daardoor een 'je bent voor of je bent tegen de DRU Cultuurfabriek'-sfeer is ontstaan. Feiten lijken er niet meer toe te doen. Alles draait om emotie en gevoel, waardoor je een vervuilde discussie krijgt. De burger moet zelf maar zijn oor-

deel zien te vellen. Niet op basis van feiten, maar op basis van sentiment. En dat sentiment zegt: alles gaat naar Ulft ten koste van ons. Het doet er niet meer toe of dat beeld klopt. En toen was daar plotseling het Comité van Verontruste Burgers. Het comité duikt de komende weken in de financiële stukken van de gemeente om een helder beeld te krijgen. Dit comité kan wel eens een *blessing in disguise* zijn voor alle partijen, mits onafhankelijk. Het eist alle financiële stukken op om ze door te spitten. Een *second opinion* door een onafhankelijke dokter dus. Het is nu aan alle partijen om deze actie uiterst serieus te nemen. En wat het comité betreft: dat zal zich moeten focussen op feiten en niet de patiënt bij voorbaat afschrijven. Gerco Mons is verslaggever Oude IJsselstreek voor De Gelderlander.